

De raad van de gemeente Huizen;

in vergadering bijeen op 9 februari 2023,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. [datum], zaaknummer Z.254607

en gelet op het advies van de adviesraad sociaal domein HBEL

b e s l u i t :

Artikel I

De verordening sociaal domein gemeente Huizen 2018 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1.1 Begrippen wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst bemoeizorg na het begrip 'cliënt' in onderdeel 2 komt te vervallen
2. Onderdeel 17 komt als volgt te luiden:
17. Plan van aanpak: een plan waarin de situatie van de cliënt (beperkingen, mogelijkheden, woning, netwerk), de vraag van de cliënt en de daarbij passende noodzakelijke ondersteuning en de met de consultant gemaakte afspraken is weergegeven. Vooruitlopend op een Plan van aanpak kan een cliënt in een persoonlijk plan alvast de omstandigheden beschrijven en de daarbij volgens de cliënt passende maatschappelijke ondersteuning.
3. In onderdeel 26 *specifiek voor Leerlingenvervoer komt* de tekst na sub t. (woning) te vervallen, te weten m (toegankelijke school), n. (vervoer), o (vervoersvoorziening) en p (woning).
4. Als onderdeel 27 wordt toegevoegd:
27. Financiële tegemoetkoming: een maatwerkvoorziening in de vorm van een geldbedrag, dat in bepaalde situaties wordt uitgekeerd aan een inwoner en dat een bijdrage levert aan de zelfredzaamheid en participatie.
5. Als onderdeel 28 wordt toegevoegd:

28. Algemene voorziening: een algemene voorziening is een dienst of activiteit, die rechtstreeks toegankelijk is zonder toegangsbeoordeling of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling en die bijdraagt aan het gewenst te bereiken resultaat op het gebied van zelfredzaamheid en participatie.

6. Als onderdeel 29 wordt toegevoegd:

29. Bemoeizorg: bemoeizorg is een vorm van hulpverlening die zich richt op zorgmijders: mensen die in behoeftige omstandigheden leven maar de stap naar de reguliere hulpverlening nog niet kunnen, of niet meer willen maken. Bemoeizorg is gericht op het toeleiden naar zorg.”

B

De artikelen 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4 en 4.2.5 uit hoofdstuk 4 komen te vervallen.

C

Hoofdstuk 7 Wmo komt als volgt te luiden:

Paragraaf 1 Algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen

Artikel 7.1.1 Algemene voorzieningen

1. Algemene voorzieningen zijn in de regel diensten of activiteiten, die in opdracht van de gemeente door een welzijns- of vrijwilligersorganisatie worden georganiseerd of die door de gemeente zelf worden aangeboden.
2. Een algemene voorziening, waarmee het beoogde resultaat op het gebied van zelfredzaamheid en participatie kan worden bereikt, is voorliggend op een maatwerkvoorziening.

Artikel 7.1.2 Criteria voor een maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het persoonlijke ‘plan van aanpak’ als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening;
2. het college zet bij de beoordeling of een maatwerkvoorziening zal worden verstrekt, steeds de ondersteuningsvraag van de cliënt centraal en betreft bij de beoordeling van diens aanvraag alle betrokken belangen, waaronder
 - de belangen van de cliënt zelf,
 - diens naaste omgeving,
 - diens familie,
 - het maatschappelijk belang in algemene zin en
 - de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid;

3. de maatwerkvoorziening wordt toegekend indien cliënt niet of niet volledig in staat is tot zelfredzaamheid en/of participatie door gebruik te maken van:
 - eigen kracht en/of;
 - gebruikelijke hulp en/of;
 - mantelzorg en/of;
 - hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk en/of vrijwilligerszorg;
 - algemene voorzieningen en/of;
 - een voorziening op grond van andere wet- en regelgeving conform artikel 2.3.5 lid 5 van de Wmo 2015;
4. een maatwerkvoorziening draagt bij aan het bereiken van de volgende resultaten:
 - het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en/of;
 - het voeren van een gestructureerd huishouden en/of;
 - het deelnemen aan het maatschappelijk verkeer en/of;
 - de cliënt woont beschermd en/of wordt opgevangen;
5. indien meerdere voorzieningen als passend aan te merken zijn, kent het college de goedkoopst compenserende voorziening toe;
6. bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen bij het normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning, wordt onderzocht of verhuizen de goedkoopst compenserende oplossing is.

Artikel 7.1.3 Weigeringsgronden maatwerkvoorziening

1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:
 - a. indien niet voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 7.1.2 lid 3 van deze verordening;
 - b. indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór de melding, aanvraag of het besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend;
 - c. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening, die aan cliënt al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en waarvan de normale afschrijvingstermijn nog niet verstreken is, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen (of de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten door verlies of schade, die aan de cliënt zijn toe te rekenen);
 - d. voor zover deze niet in overwegende mate op de cliënt zelf is gericht;
 - e. voor zover de voorziening algemeen gebruikelijk is. Een voorziening is algemeen gebruikelijk als:
 1. de voorziening gewoon verkrijgbaar is, niet specifiek voor mensen met een beperking is ontworpen en voldoende compensatie biedt;
 2. de prijs vergelijkbaar is met soortgelijke producten die algemeen gebruikelijk worden geacht;

3. iemand zonder een bepaalde beperking ook over de voorziening zou kunnen beschikken en
 4. de kosten ervan door een huishouden met een minimum inkomen financieel gedragen kunnen worden.
 - f. wanneer er een passende algemene voorziening beschikbaar is voor de cliënt.
2. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
 - a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in- en om de woning gebruikte materialen;
 - b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft;
 - c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen andere noodzakelijke reden voor verhuizing aanwezig is;
 - d. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
 - e. voor zover het voorzieningen in woongebouwen betreft die specifiek gericht zijn op ouderen of mensen met beperkingen en die bij nieuwbouw of renovatie meegenomen kunnen worden;
 - f. als de noodzaak tot het treffen van een woonvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of om deze in overeenstemming te brengen met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld.
 - g. als de cliënt woont in of verhuist naar een hotel, pension, trekkerswoonwagen, vakantiewoning, tweede woning of intramurale opvang.
 - h. als de cliënt woont in een (particuliere) instelling of woonvorm op basis van een Wlz indicatie met financieringsvorm MPT, VPT of Pgb, waarbij wonen en zorg onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn (ongeacht de financieringswijze).
3. Geen financiële tegemoetkoming ten behoeve van een verhuizing wordt verstrekt:
 - a. als cliënt voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
 - b. als cliënt verhuist naar een tijdelijke woonruimte die niet bestemd en/of geschikt is om het gehele jaar te bewonen;
 - c. wanneer dit bedoeld is voor verhuizing, die redelijkerwijs voorzienbaar was.
4. Geen voorziening voor huishoudelijke hulp wordt verstrekt indien het belastbaar inkomen als bedoeld in de Wet op de Inkomstenbelasting, na aftrek van (aanvullende) ziektekosten, voor een huishouden gezamenlijk meer bedraagt dan 200% van het geldend minimumloon vanaf 21 jaar, inclusief vakantiegeld, en de voorziening op de markt beschikbaar en passend is.

Paragraaf 2 Persoonsgebonden budget

Artikel 7.2.1 Regels voor het persoonsgebonden budget (pgb)

1. Het college verstrekt op verzoek van de cliënt een pgb indien:

- a. de cliënt op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger (niet zijnde de hulpverlener), in staat is te achten de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
 - b. de cliënt de aan het pgb verbonden taken en verantwoordelijkheden op verantwoorde wijze kan uitvoeren en op zich kan nemen;
 - c. de cliënt goed kan motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen;
 - d. het college van oordeel is dat de in te kopen maatwerkvoorziening veilig, doeltreffend en cliëntgericht is en effectief bijdraagt aan het te bereiken resultaat.
2. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming artikel 2.3.6 van de Wmo. Wanneer de aanvraag betrekking heeft op kosten, die de cliënt voorafgaand aan de indiening van de melding heeft gemaakt, verstrekt het college geen pgb.
3. De hoogte van een pgb
- a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de cliënt opgesteld budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserende in de gemeente beschikbare maatwerkvoorziening in natura;
 - c. wordt bepaald aan de hand van het geldend minimum uurloon vanaf 23 jaar wanneer cliënt niet professionele ondersteuning verwerft of via het informele circuit ondersteuning verwerft;
 - d. ten behoeve van een autoaanpassing, bedraagt de laagste kostprijs van de noodzakelijke aanpassingen. Hieraan zijn de volgende voorwaarden verbonden:
 - de cliënt vraagt minimaal twee offertes aan;
 - het college accepteert de geldende goedkoopst compenserende offerte;
 - alleen noodzakelijke autoaanpassingen komen voor een pgb in aanmerking. Ze moeten gericht zijn op het vervoer van de cliënt of het gebruik van de auto door de cliënt. Aanpassingen die zijn gericht op comfort, zoals wandbekleding en isolatie, komen niet voor vergoeding in aanmerking.
4. Bij het bepalen van de hoogte van een pgb is het volgende van belang:
- a. van de maxima genoemd in lid 3 onder b en d kan op basis van maatwerk gemotiveerd worden afgeweken indien deze niet toereikend blijken te zijn;
 - b. indien een pgb wordt verstrekt voor de aanschaf van goederen wordt, indien van toepassing, een (jaarlijks) bedrag verstrekt ter dekking van een deel van of de totale onderhouds- en reparatiekosten. De maximale vergoeding staat gelijk aan het bedrag voor onderhouds- en reparatiekosten voor de goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening in natura.
 - c. het tarief voor maatwerkvoorzieningen in natura wordt jaarlijks geïndexeerd conform de ontwikkelingen van de prijsindex volgens het Centraal Bureau van de Statistiek en de NEA-index. Hier wordt bij de toekenning van het pgb rekening mee gehouden.
5. Een pgb ten behoeve van tijdelijke huisvesting of dubbele woonlasten bedraagt maximaal de werkelijk gemaakte kosten, voor een periode van maximaal drie (3)

maanden met als maximum de maximale huurgrens als genoemd in artikel 13 van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel 7.2.2 Opschorting betaling uit het pgb

Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de Wmo 2015.

Paragraaf 3 Eigen bijdrage in de kosten van een voorziening

Artikel 7.3.1 Regels voor eigen bijdrage in de kosten van een algemene voorziening

Voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde onafhankelijke cliëntondersteuning, kan de cliënt een bijdrage in de kosten verschuldigd zijn. De gemeenteraad bepaalt de hoogte van deze eigen bijdrage. Deze kan worden vastgelegd in door het college te nemen subsidie-besluiten aan betrokken uitvoerende organisaties op grond van de subsidieverordening. De eigen bijdrage bedraagt nooit meer dan de kostprijs en ten hoogste de maximale bijdrage binnen de kaders van artikel 3.1 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Artikel 7.3.2 Regels voor eigen bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening en pgb

1. Een cliënt is een bijdrage verschuldigd in de kosten van een maatwerkvoorziening of pgb, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruikt maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of pgb zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste de maximale bijdrage binnen de kaders van artikel 3.1 en artikel 3.10 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, tenzij overeenkomstig artikel 2.1.4a vijfde lid van de Wmo 2015 of hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen of een lagere bijdrage is verschuldigd. Voor de maatwerkvoorziening Beschermd wonen geldt de eigen bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
2. De omvang van de verschuldigde bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen en pgb worden vastgesteld op de maximale bijdrage binnen de kaders van artikel 3.1 en artikel 3.10 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
3. De omvang van de verschuldigde bijdrage in de kosten voor opvang wordt binnen de kaders van artikel 3.10 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 vastgesteld.
4. Het Centraal Administratie Kantoor stelt de bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen en pgb, vast en int deze.
5. Het college stelt de bijdrage in de kosten voor opvang vast en int deze.
6. De eigen bijdrage is nooit meer dan de maximale kostprijs van de voorziening.

7. Voor het gebruik van het collectief vraagafhankelijk vervoer wordt aan de reiziger een bijdrage per rit gevraagd. De hoogte van de reizigersbijdrage is te vergelijken met de kosten, die een reiziger maakt bij het gebruik van openbaar vervoer.
8. Bij bepaalde vormen van bemoeizorg voor maatschappelijke zorgdoelgroepen is de cliënt geen bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening verschuldigd. Het gaat om de doelgroepen, bij wie zorgmijding leidt tot maatschappelijke uitval, of deze in stand houdt. Dit artikel is van toepassing op de volgende vormen van bemoeizorg:
 - a. Bemoeizorg met vermoeden van verslavingsproblematiek of GGZ problematiek
 - b. Consultatie & Advies vraag vanuit de uitvoeringsdienst t.b.v. verslavingsproblematiek of GGZ problematiek
 - c. Advies bij Methadonverstrekking
 - d. Begeleiding naasten waaronder mantelzorgers t.b.v. omgang verslavingsproblematiek
 - e. Administratieve ondersteuning bij aanhoudende verslavingsproblematiek
 - f. Begeleidingstraject daklozenopvang
 - g. Ambulant begeleidingstraject vrouwenopvang
 - h. Cliënten tot 23 jaar zijn geen bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening verschuldigd. Daarmee worden deze cliënten gelijk behandeld met hun leeftijdgenoten, die onder de verlengde jeugdzorg vanuit de Jeugdwet vallen. Een uitzondering is de maatwerkvoorziening Beschermd wonen. Hiervoor is wel een eigen bijdrage verschuldigd als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Paragraaf 4 Financiële tegemoetkomingen

7.4.1 Financiële tegemoetkoming verhuiskosten

De financiële tegemoetkoming voor verhuiskosten bedraagt de kosten voor verhuizing en stoffering, berekend volgens de geldende NIBUD-norm tot een maximum van € 2.500,-. Andere inrichtingskosten worden niet vergoed.

7.4.2 Financiële tegemoetkoming aanpassing woning

Indien verhuizen de goedkoopst compenserende oplossing is en cliënt niet wenst te verhuizen, wordt de eenmalige financiële tegemoetkoming voor aanpassing van de betreffende woning vastgesteld op maximaal € 2.500,-.

7.4.3 Financiële tegemoetkoming bezoekbaar maken van woning

De financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning ten behoeve van iemand met een beperking, die zelfstandig buiten de gemeente woont óf iemand met een Wlz indicatie, bedraagt de werkelijke kosten tot een maximum van € 5.000,-. Deze tegemoetkoming wordt alleen verstrekt aan partners of eerstegraads familieleden. Daarbij is uitgangspunt dat alleen de kosten voor aanpassing van de entree, de woonkamer en het toilet worden vergoed.

7.4.4 Financiële tegemoetkoming sportvoorziening

De financiële tegemoetkoming voor aanschaf van een sportvoorziening bedraagt maximaal de laagste prijs die hiervoor zouden worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde leverancier en bedraagt maximaal € 5.000,-. Een sportvoorziening wordt maximaal eenmaal per drie jaar verstrekt als er een noodzaak bestaat voor maatschappelijke participatie;

7.4.5 Financiële tegemoetkoming gebruik eigen auto

De financiële tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen auto bedraagt € 0,21 per kilometer tot maximaal 2500 kilometer per jaar wanneer het bezit en gebruik van een eigen auto in het specifieke geval van de cliënt niet als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd;

7.4.6 Maximale financiële tegemoetkoming

Van de in paragraaf 4 genoemde maxima genoemd kan op basis van maatwerk gemotiveerd worden afgeweken;

Paragraaf 5 Kwaliteit

Artikel 7.5.1 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen zoals bedoeld in artikel 3.1 van de Wmo 2015, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.
2. Van aanbieders van een voorziening als pgb wordt minimaal dezelfde kwaliteitsstandaard verwacht als van aanbieders van een voorziening in natura.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en het uitvoeren van klantkwaliteitsonderzoeken zoals bedoeld in artikel 2.5.1 van de Wmo 2015 en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 7.5.2 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorzieningen door derden

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten en voorzieningen in ieder geval rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;

- b. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- c. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- d. kosten voor bijscholing van het personeel;
- e. kwaliteitseisen van de voorziening;
- f. deskundigheid van beroepskrachten;
- g. het handelen volgens professionele standaarden;
- h. arbeidsvoorwaarden passend bij de vereiste vaardigheden van beroepskrachten en de zwaarte van de functie;
- i. de eisen rondom duurzaamheid van de voorziening;
- j. het creëren van maatschappelijke waarde door de aanbieder;
- k. de reële kostprijs van de voorziening.

Paragraaf 6 Calamiteiten

Artikel 7.6.1 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan;
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar;
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de Wmo 2015, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over de afwikkeling daarvan en het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

D

Bijlage 2 komt als volgt te luiden:

Bijlage 2: Gebruikelijke Hulp Wmo 2015

Er wordt geen maatwerkvoorziening getroffen wanneer er sprake is van gebruikelijke hulp. In deze bijlage wordt toegelicht wanneer er sprake is van gebruikelijke hulp.

Er is sprake van gebruikelijke hulp wanneer er een huisgenoot aanwezig is, die in staat kan worden geacht, bepaalde taken over te nemen. Of iemand inwonend is en behoort tot de leefeenheid, wordt naar de concrete feitelijke situatie beoordeeld.

Gebruikelijke hulp bij het huishouden

Wanneer de inwoner huisgenoten heeft, worden zij geacht huishoudelijke taken over te nemen voor zover dit redelijkerwijs van hen kan worden verwacht. Deze verplichting geldt in

de regel voor alle huisgenoten van 18 jaar en ouder. De leefeenheid is namelijk in gezamenlijkheid verantwoordelijk voor het huishoudelijk werk. In de meeste gevallen zal het om gezinsleden van de inwoner gaan. Afhankelijk van de leeftijd en belastbaarheid wordt ook van de inwonende minderjarige kinderen een bijdrage in de huishouding verwacht.

Algemene uitgangspunten (ontleend aan Richtlijn Hulp bij het Huishouden 2011 van de MO Zaak, voorheen onderdeel van CIZ) zijn:

- Kinderen tot 5 jaar leveren geen (wezenlijke) bijdrage aan het huishouden;
- Kinderen tussen 5-12 jaar worden naar hun eigen mogelijkheden betrokken bij lichte huishoudelijke werkzaamheden zoals: opruimen, tafel dekken/afruimen, afwassen/afdrogen, boodschap doen, kleding in de wasmand gooien;
- Kinderen van 13 tot en met 17 jaar kunnen naast bovengenoemde taken ten minste ook hun eigen kamer op orde houden (rommel opruimen, stofzuigen en bed verschonen).

Maatwerk

In de definitie van gebruikelijke hulp wordt geen onderscheid gemaakt op basis van sekse, religie, cultuur, gezinssamenstelling, de wijze van inkomensverwerving, drukke werkzaamheden, lange werkweken of persoonlijke opvattingen over het verrichten van huishoudelijke taken. Ook redenen als 'niet gewend zijn om' of 'geen huishoudelijke werk willen en/of kunnen verrichten' leiden niet tot hulp uit hoofde van de Wmo 2015. In die situaties kan een tijdelijke indicatie afgegeven worden voor het aanleren hiervan. De taak wordt dan niet overgenomen, maar via instructies gestuurd. Toch heeft de gemeente de mogelijkheid om, ondanks de aanwezigheid van huisgenoten, een maatwerkvoorziening toe te kennen. Dit is het geval wanneer aanwezige huisgenoten om aanwijsbare redenen niet, of onvoldoende, gebruikelijke hulp kunnen leveren. Ook dreigende overbelasting van een mantelzorger kan een reden zijn om huishoudelijke hulp te verstrekken.

Particuliere Hulp

De aanwezigheid van particuliere hulp bij het huishouden kan worden gezien als een vorm van gebruikelijke hulp. Wel moet worden meegewogen of de 'gebruikelijk aanwezige' schoonmaak voldoende toereikend is, vanuit Wmo 2015 maatstaven gezien. Hulp bij het huishouden vanuit de Wmo 2015 kan immers meer inhouden dan alleen schoonmaak en heeft ook een signalerende functie. Daarnaast kan het doel hiervan ook zijn het samen opwerken met de klant of het ondersteunen bij de organisatie van het huishouden.

De gemeente zal daarom steeds moeten onderzoeken en een afweging moeten maken of particuliere schoonmaakhulp voldoende is of dat inzet van huishoudelijke hulp vanuit de Wmo 2015 (ter aanvulling) noodzakelijk is. Van de klant wordt verwacht dat deze inzage geeft in de werkzaamheden van de particuliere hulp.

Indien een inwoner een beroep wil doen op de Wmo 2015 voor Huishoudelijke Hulp en nog geen gebruik maakt van een particuliere schoonmaakhulp, kan particuliere hulp niet gezien worden als gebruikelijke hulp. Wel kan de inwoner worden gewezen op de mogelijkheid van particuliere hulp.

Gebruikelijke hulp door echtgenoten

Gebruikelijke hulp door echtgenoten kan verschillen van gebruikelijke hulp door inwonende kinderen of van andere huisgenoten. Uitgangspunt is, dat echtgenoten samen activiteiten ondernemen zoals:

samen naar een verjaardag gaan, familie bezoeken, samen koken, eten, koffie drinken, afspraken maken, het voeren van een administratie, het regelen van de bankzaken, het onderhouden van contacten met instanties, het bezoeken van instanties, het verschijnen op afspraken, het openen van post of winkelen. Deze lijst is niet limitatief.

Gebruikelijke hulp door ouders

Ouders zijn verantwoordelijk voor de verzorging van hun kind. Het is daarom niet 'gebruikelijk', dat dit bij een meerderjarig inwonend kind met een beperking volledig aan anderen wordt overgelaten.

Overige gebruikelijke hulp bij een gezamenlijk huishouden (partners onderling, ouders en volwassen inwonende kinderen en/of andere volwassen huisgenoten).

We beschouwen in ieder geval de volgende vormen van begeleiding voor een volwassene met een beperking als algemeen gebruikelijk:

- Het geven van begeleiding op het terrein van de maatschappelijke participatie;
- Het begeleiden bij het normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer, zoals het bezoeken van familie/vrienden, huisarts, enzovoort;
- Het bieden van hulp en ondersteuning bij of het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen, zoals het doen van de administratie.

Artikel II

Deze verordening treed in werking op de 8e dag na haar bekendmaking in het Gemeenteblad

Aldus besloten in de openbare vergadering van 9 februari 2023.

de griffier,

de voorzitter,